

Ģimenes kodekss.

Kodeksa mērķis un uzdevums.

Ģimenei ir rašanās cēloņi, pastāvēšanas mērķi, saturs un formas.

Ģimenes kodeksa mērķis ir:

- nest skaidrību ģimenes dzīvē, ar to saistītajās darbībās un lēmumos;
- ierosināt nepieciešamās darbības un būt par pamatu lēmumiem;
- būt par tiltu starp apziņu un likumiem.

Ģimenes kodekss uztur ģimenes pastāvēšanas mērķus un saturu.

Ģimenes definīcija.

Ģimene ir vīrieša un sievietes mīlestībā savstarpējām rūpēm dibināta, bērnu un vecāku savienībā pastāvoša sabiedrības pamatvienība.

Ģimenes pastāvēšanas pamati.

1. Visa esošā cēlonis ir Gars.
2. Visa esošā pamatā ir Darbs.
3. Ģimene ir Gara darbības vieta, forma, materiāls un līdzeklis.
4. Ģimene uztur dzīves kārtību.
5. Ģimene ir dzīvības nesēja.
6. Ģimene ir vērtību veidotāja.
7. Katrs savas vērtības veido pats.
8. Visas vērtības top darbā.
9. Katra veidotās vērtības ir viņa darba rādītājs.
10. Darbs dod drošību.
11. Ģimene ir pasaules veidotāja.
12. Ģimene ir durvis, caur kurām pasaulē ienāk viss Svētais, Daiļais, Cēlais un Maigais – viss labais, pareizais, derīgais, kā arī tiem pretējais.
13. Cilvēka inteliģence ir augstākā vērtība.
14. Inteliģence ir Gara dzīves, izglītības un audzināšanas rezultātā tapis Cilvēka dvēseles veidols.
15. Tikumība ir inteliģences nesējs un ikdienas ietērps.
16. Inteliģence ir tikumības praktiskais pielietojums.
17. Vīrieša inteliģence ir augstsirdībā.
18. Sievietes inteliģence ir maigumā.
19. Augstsirdība un Maigums saplūst Mīlestībā.

20. Augstsirdība, Gods, savstarpēja Mīlestība, Uzticība un Maigums ir Cilvēka brīvības pamats.
21. Ģimēni dibina brīvi Cilvēki uz abpusējas brīvas gribas un Mīlestības pamata.
22. Ģimene ir savstarpējas kalpošanas vieta.
23. Sirdsapziņas tīrība ir Ģimenes satversme un augstākā vērtība.
24. Ģimenes attiecības balstās uz personas neaizskaramību, savstarpēju uzticību, cieņu un rūpēm.
25. Ģimene ir hierarhijas principa darbības vieta, hierarhijas daļa un savā dzīvē ievēro hierarhisko darbību.
26. Katrs Ģimenes loceklis darbojas savā kompetences sfērā un līmenī, saskaņā ar sava dzimuma un vecuma īpatnībām un Ģimenes pamatvērtībām.
27. Ģimenes pamatvērtības ir:
- Dzīve Īstenībā.
 - Īstenības izziņa.
 - Patiesas apziņas uzturēšana.
 - Patieso vajadzību nodrošinājums.
 - Sava derīguma apziņa.
28. Dzīve Īstenībā ir Cilvēka Gara vadīta dzīve.
29. Īstenības izziņa ir labāko spēju attīstība un izglītība.
30. Brīva, augoša, izglītota un nepiesāņota apziņa ir patiesa.
31. Patiesās vajadzības ir labāko spēju un to augļu dāvāšana, kā arī Cilvēka izaugsmei un dabisko vajadzību apmierināšanai derīgais.
32. Pirmā un vadošā ir Darba vajadzība.
33. Ģimene dzīvo nākotnei.
34. Ģimene veido nākotni caur saviem bērniem.
35. Visi Ģimenes Gara, domu, jūtu, miesas un roku darba augļi ir viņas bērni.
36. Ģimene iegulda darbu bērnu attīstībā.
37. Ģimene sniedz un uztur ideālus, paver garīgos apvēršņus, nodod mantojumu un atbalsta garīgo dzīvi.
38. Mājas dzīve ir audzināšanas pamats.
39. Ģimene ir augstākās saskaņas, saprašanās un savstarpējā atbalsta vieta.
40. Ģimene ir spēju saskaņošanas, sadarbības un vispusības mācību vieta.
41. Ģimene ir radošo spēju attīstītāja, radoša darba vieta, skaistuma nesēja, mākslas radītāja un pieprasītāja.
42. Ģimēnē darbojas Cilvēka Brīvā Griba.
43. Saskaņotā darbā ir Ģimenes prieks.
44. Ģimenes dzīves sakārtotība nes sabiedrības un valsts darba sakārtotību.
45. Ģimene ir personības un sabiedrības interešu, vajadzību un iespēju saskaņotāja un līdzsvarotāja.
46. Pilntiesība nāk ar izglītību.
47. Pašdarbība ir iedvesmas pilna pašciņas nostiprināšana.
48. Cilvēka izglītība un pašattīstība ir tautas Gara, prāta, dvēseles un fiziskās veselības pamats.
49. Katra līdztiesība ir viņa labākās būtības pilnvērtīgā izpausmē.
50. Līdzās vīriēša rūpēm par Ģimenes materiālo labklājību un drošību, Sieviete rūpējas par Ģimenes Sirds izglītību, dvēseles veselību un labklājību.

51. Sievietes līdztiesība Vīrietim ir tajā, ka viņa savu Sirds saturu var ienest Vīrieša darbību pasaulē.
52. Cilvēka Sirds un roku vienība Ģimenē rada pasaules Skaistumu.
53. Sievietes un Mātes sūtība ir savai Ģimenei un bērniem iemācīt Mīlestību uz Radītāju, radošu dzīvi un nemitīgu izglītību.
54. Vīrieša un Tēva sūtība ir palīdzēt Sievieteij, rādīt Goda, Taisnīguma, pašai dziedzības, pateicības un aizstāvības piemērus, mācīt un rādīt Varonību.
55. Ģimenei ir jāaug.
56. Ģimene ir drošība un patvērums.
57. Ģimene sargā sevi un pretstāv apdraudējumiem.
58. Ģimenes brīvība ir ģimenes drošībā.
59. Ģimenes drošība ir ģimenes darba, darbarīku un dzīvesvietas drošībā.
60. Ģimenes un Sabiedrības drošībā ir katra Cilvēka drošība.
61. Katra ģimenes piederīgā drošība ir ģimenes drošība.
62. Katras ģimenes drošībā ir sabiedrības drošība.
63. Ģimenes vienība un no tās izrietošās vērtības ir neizskaramas.
64. Ģimene ir sadarbības vieta.
65. Ģimenes labklājība nāk caur visu un katra piederīgā labklājību.
66. Ģimene ir kopienas pamatforma.
67. Ģimene ienes brālības sākumu.
68. Ģimenē Cilvēks iegūst tikumību, pienākuma apziņu, atbildīgu tiesību pielietojumu un brīvības sapratni.
69. Ģimene ir humānisma un Cilvēku brālības audzināšanas vieta.
70. Ģimenes biedrojas, veido kaimiņattiecības un sabiedrības.
71. Ģimenes veido draudzīgas kaimiņattiecības un sadarbību starp tautām, ienes vienlīdzību Cilvēku vidū.
72. Ģimene sargā savu godu un izplata taisnīgumu.

Ģimenes pastāvēšana.

Ģimenei ir pienākumi, tiesības, atbildība un brīvība.
 Pienākumi ir izejas punkts savstarpējo attiecību veidošanai un uzturēšanai.
 Tiesības ir pienākumu izpildes un attiecību veidošanas līdzekļi.
 Tiesības izriet no pienākumiem.
 Atbildība ir savstarpējo attiecību regulators.
 Atbildība nāk līdz ar pienākumu esamību un atkāpēm no tiesību pielietojuma normām.
 Brīvība ir gribas pielietojums attiecību veidošanai un uzturēšanai.
 Brīvība pastāv atbildības robežās kā pienākumu izpildes un tiesību pielietojuma rīcības brīvība.

Ģimenei ir pienākumi.

- Sekot Gara vadībai.
- Savu darbu likt par labklājības pamatu.

- Ievērot citu Cilvēku tiesības uz darbu, cienīt viņu darbu un darba augļus.
- Ievērot Dabisko Kārtību, no tās izrietošos un tos cilvēku pieņemtus likumus, kuri nav pretrunā ar viņu Sirdsapziņu, veselo saprātu, pieredzi, reliģiskajām normām, tautas tradīcijām un pašcieņu, un tiktāl, cik tas neaizskar citu cilvēku Dabiskās tiesības un pienākumu izpildi.
- Uzturēt netraucētu Dzīvības pastāvēšanu – mieru uz šīs planētas – vienlīdzīgas dzīves iespējas visām Dabiskās Kārtības uzturētajām dzīvības formām to dabiskajās robežās, apstākļos un daudzveidībā, saskaņā ar Evolucionāro lomu un stāvokli.
- Ievērot dzīvei, dzīves un dzīvības noliktās robežas.
- Respektēt Cilvēku personības neaizskaramību tiktāl, cik tas nav pretrunā ar pienākumu izpildi, veselo saprātu, Sirdsapziņu un Cilvēces pieredzes apgūtām normām.
- Virzīt savu labāko spēju darbību uz tautas un Cilvēces labklājības vairošanu.
- Ievērot saudzību rīcībā, brālību un mīlestību attiecībās.
- Būt brīvai un veicināt citu atbrīvošanos no visāda veida verdzības.
- Vairot dzīves Skaistumu. Uzturēt radošu ģimenes garu un radošas darbības brīvību.
- Rūpēties par Ģimenes locekļu Cilvēcisko attiecību, dvēseles, prāta un materiālās dzīves pilnvērtību, veselību un izglītību.
- Augstu turēt kopību, biedriskumu, brālību un sadarbību. Sniegt visu vajadzīgo palīdzību vājākiem, mazāk izglītotiem un trūcumā nonākušiem.
- Sniegt un uzturēt ideālus.
- Turēt kārtībā māju, valsti un planētu.
- Pēc labākajām iespējām audzināt savus bērnus. Rūpēties par viņu nākotni, izglītību, darba un pienākumu izpildes iespējām. Sargāt viņu tikumību un ierādīt labākās iespējas.
- Savu iespēju robežās atbalstīt katra pienākumu izpildi, viņa izaugsmes un dzīves uzlabojumu centienus.
- Būt viesmīlīgiem un sniegt vajadzīgo palīdzību un patvērumu bez pajumtes esošiem, nelaimē nonākušiem un nepamatoti vajātiem. Kā savus bērnus pieņemt bāreņus, vientuļus un neaprūpētus cilvēkus.
- Aizstāvēt savu dzimteni, tās kultūru, reliģisko un tradīciju dzīvi, ģimenes labklājību, vienotību un pastāvēšanu.
- Piedalīties savas tautas sabiedriskajā un kultūras dzīvē. Rūpēties par tās fizisko pastāvēšanu.
- Ievērot taisnīgumu darba augļu sadalē.
- Savu iespēju izmantošanu samērot ar citu Cilvēku pienākumu, tiesību, iespēju un vajadzību ievērošanu.
- Brīvības ierobežošanā balstīties tikai un vienīgi uz savu pienākumu izpildes prasībām.
- Ievērot citu reliģiju, kultūru, ģimeņu un tautu likumīgās tiesības uz netraucētu dzīvi tām noliktajās robežās, veicināt viņu pienākumu izpildi, vajadzības gadījumā tā aizstāvībai vērsties pie tiesas un likuma piemērošanas. Visur ar savu vārdu un darbību pārstāvēt likumu un taisnīgumu.

Ģimenei ir tiesības

- Uz pastāvēšanu un darbību.
- Uz drošību un neaizskaramību.

- Uz savdabību un tās aizsardzību.
- Dzīvot saskaņā ar savu Garīgo pārlicību, tradīcijām, mentalitāti un kultūras savdabību.
- Dzīvot savas pārlicības veidotā vidē.
- Zināt, papildināt un mācīt savas Gara dzīves pamatus un piekopt to diktētās tradīcijas.
- Biedroties ar sev tuviem cilvēkiem, veidot kopienas un sadraudzības.
- Sargāt savu Garīgo pārlicību un atteikties no svešu ietekmju pieņemšanas, pielietošanas vai atzīšanas par spēkā esošām.
- Savus bērnus audzināt saskaņā ar savu Garīgo pārlicību un mentalitāti.
- Sargāt savus bērnus no svešām ietekmēm.
- Uz savām interesēm, spējām, patikai, dzīves veidam un tradīcijām atbilstošu pašu brīvi izvēlētu darbu un tā netraucētu turpināšanu.
- Uz sava darba, dzīves vietas un veida neaizskaramību un drošību, kā arī uz to apdraudējuma novēršanu.
- Izvēlēties un iekārtot vai mainīt savu dzīves vietu saskaņā ar saviem priekšstatiem par pareizo, derīgo un labo.
- Meklēt un saņemt visa veida atbalstu, palīdzību un aizstāvību savai, sava darba, dzīves veida un vietas drošībai.
- Veidot savu iekšējās dzīves kārtību saskaņā ar savu izpratni par Ģimeni, darba un attiecību sadalījumu tajā, un vadoties no savas Garīgās dzīves un inteliģences pakāpes normām.
- Izzināt, noraidīt, nepieņemt un apkarot atkarības radošās ietekmes un to izplatītājus vai viņu pielietotos līdzekļus.
- Zināt veselības, izglītības un tikumības apdraudējumus, to cēloņus, izplatības mehānismus un izplatītājus, kā arī cīnīties ar šiem apdraudējumiem, to izplatību un izplatītājiem.
- Apzināt apdraudējumus, iegūt un pielietot to novēršanas līdzekļus.
- Ieteikt, atbalstīt vai noraidīt likumus un noteikumus, kuri ietekmē tās pastāvēšanu, dzīves kārtību un drošību.
- Sargāt savu iekšējās dzīves kārtību.
- Piedalīties likumu izstrādē, pieņemšanā un pielietošanā.
- Uz noslēpumu un tā drošību.
- Uz noslēpuma un intīmās dzīves robežu neaizskaramību.
- Radīt bērnus, izvēlēties savai dzīvei labākos apstākļus un vietu, vai atteikties no tām manipulācijām, kuras ietekmē dabisko dzīvības gaitu un robežas.
- Izvēlēties un veidot savu spēju pielietojumam labākos apstākļus.
- Uz savu kultūras telpu, tās neaizskaramību, drošību un tās uzturēšanas līdzekļu pielietošanu.
- Audzināt un izglītēt savus bērnus tam atbilstošos labākajos, pašu brīvi izvēlētos apstākļos un veidā.
- Brīvi izvēlēties un pielietot labākās savstarpējās aprūpes formas un apstākļus.
- Noraidīt trešo personu iesaistīšanos viņu savstarpējā aprūpē vai pieaicināt tās savā lokā pēc saviem ieskatiem.
- Uz mūžizglītību, tai atbilstošu saturīgu interešu dzīvi un tās apdraudējumu novēršanu.
- Uz sava dzīves laika, dabas resursu izmantošanu un to racionālu izlietošanu un tā traucējumu novēršanu.
- Dzīvot tīrā, humānā, estētiskā un tikumīgā nacionālās kultūras telpā, uzturēt un attīstīt to, kā arī uz tās pastāvēšanas aizstāvību.

- Biedroties, pieņemt un dāvāt sabiedriskās, reliģiskās un politiskās dzīves iespējas un piedāvājumus. Atteikt vai pieņemt dalību sabiedriskajos pasākumos visiem kopumā vai pēc savas izvēles atsevišķiem ģimenes locekļiem, ja tas nāk par labu ģimenes attiecībām, izglītībai, garīgajai un fiziskajai veselībai vai materiālajam stāvoklim.

- Ierobežot savu piederīgo brīvību, ja tas nāk par labu ģimenes vai tās piederīgā labklājībai vai ierobežojums attiecas uz darbībām, ar kurām tiek apdraudēta šī vai kāda cita ģimenes locekļa vai citas dzīvas būtnes veselība, dzīvība, labklājība, vai traucēts tās miers.

- Ņemt savā aprūpē un aizsardzībā katru pēc saviem ieskatiem un iespējām, kā arī radīt un uzturēt aizstāvības, aprūpes un audzināšanas apstākļus, līdzekļus un formas.

- Zināt savu locekļu, pasaules, valsts, tās politiskās, kultūras, zinātnes un reliģiskās dzīves notikumus, to cēloņus, virzību un plānotās sekas.

- Darīt zināmas savas domas un plānoto rīcību.

- Brīvi rīkoties ar saviem darba un jaunrades augļiem.

Šīs Ģimenes tiesības nevar tikt samazinātas. Tās var tikt papildinātas ar citām tādā mērā, kādā to prasa jauni pienākumi, pienākumu izpildes apstākļi un ģimenes labā griba to izmantošanā.

Tiesībām nav nacionālu, politisku vai citu – Cilvēku radītu robežu.

Tiesībām ir abpusējas darbības princips – „to, ko vēlamies saņemt – to dodam citiem”.

Tiesību izmantojuma atbildīgums ir labas gribas zīme un savstarpējā cieņā balstītu kaimiņattiecību pamats.

Ģimenes atbildība.

Viss, kas ir tapis dots un radīts, ir pienācīgi jākontrolē.

Ģimenes nes atbildību Dabiskās Kārtības ietvaros savu senču, līdzcilvēku, nākošo paaudžu un pastāvošo laicīgo likumu priekšā, kuru samērošana vienmēr paliek uz Ģimenes locekļu Sirdsapziņas.

Augstākais soģis Ģimenei ir tās Mīlestība, Brīvība un Gods.

Ģimenes brīvība.

Ģimenes brīvība pastāv tās spējā izpildīt pienākumus, pielietot tiesības un nest atbildību.

Ģimenes darbības brīvībai jābūt papildinātai ar labāko iespēju pavēršanu.

Ģimene ievēro un māca.

Tev būs pilnībā augt. (Kļūsti pilnīgs!)

Tev būs strādāt. (Strādāt!)

Tev būs mācīties. (Mācies!)

Tev būs labāko gribēt, zināt, redzēt, dzirdēt, domāt, runāt un darīt.

Tev būs godu un taisnību turēt.

Tev būs tīrībā savu prātu, domu, runu, māju un dzimteni turēt. (Turi tīru savu prātu, domu, runu, māju un dzimteni!)

„Lai katrs palīdz, kur var!” (Esi vērīgs, jūtīgs un draudzīgs!)
Tev būs vājākos sargāt. (Esi sargs un aizstāvis!)
Tev nebūs nevainīgu dzīvību ņemt. (Neslepka!)
„Neko sev – neko lieku – labāk mazāk, bet labāk.”
Tev būs caur līdzilvēku celšanu pie sava labuma tikt. (Dzīvo ar dodot gūto!)
Netraucē ģimenes dzīvi. (Teve nebūs ģimeni traucēt!)
(Teve nebūs cita ģimenē jaukties!)

Teve būs ģimeni sargāt. (Sargā ģimeni!)

Teve nebūs cita ģimenei darbu ņemt. (Ievēro sava darba tiesu!)
Teve būs par nākotni domāt. (Nākotnē tiecies!)
„Visu labāko bērniem, visu tīrāko ģimenei, visu karstāko dzimtenei.”
„Katram izglītību pēc viņa vajadzībām, no katra darbu pēc viņa inteliģences.”
„Katram atbalstu pēc viņa iecerēm, palīdzību darba apjomā un cieņu darba rezultātā.”

Teve būs draudzību turēt. (Meklē draugus un dāvā draudzību pats!)
Teve būs palīdzēt! (Sniedz roku trūkumā!)

Teve būs Cilvēkus kā savus brāļus mīlēt. (Turies ar visiem kā brālis!)

Teve būs mieru turēt. (Turies pie miera!)

„Kur ir Cilvēks – tur ir likums.” (Turies pie likuma!)

Teve būs savu mēru zināt. (Neņem vairāk, kā citiem tiek! Ievēro mēru!)

Teve būs par tuviem un tāliem gādāt. (Ņem tik, cik dotais atdodas!)

„Lai Sirds nosaka mēru!”

- Sirds redz, Sirds māca, Sirds dara.
- Drosme rada, drosme sargā, drosme ziedo.
- Ceļš zin, Gaisma rāda, darbs dod.
- Augstsiirdība nes, maigums saudzē, Mīlestība vieno, tikums ceļ.

Māti godā, ģimeni mīli, dzimtenei strādā un ziedo sevi visu!
Esi vājiem sargs, maziem skolotājs un strādājošiem palīgs!
Tavs dāsnums ir tavu zināšanu mērs.
Tavs derīgums ir tava lieluma mērs.
Darba ir daudz – pos dvēseli – dvēsele tevi darbam pievedīs.
Tiecies uz augšu, tiecies kopā, Garā tiecies!
„Katrs var Saulītē nākt.”
Viens prāts, viena griba, viens darbs!

Rīgā
14.01.2011.